

Underbilag 3 til Bilag 1(ad Bemærkningerne
til Lovforslaget 1929—30).**De danske Sygekassers
Forretningsudvalg.**

Vester Velling, 14. September 1929.

Til Socialministeriet.

Paa de statsanerkendte Sygekassers Repræsentantskabsmøde den 3. August blev der fra Sjællands Centralforening samt fra Odense og Svendborg Amters Centralforeninger fremsat Resolutioner, hvori de paagældende Centralforeninger opfordrede Repræsentantskabet til ved Henvendelse til Regering og Rigsdag at søge at faa de for de statsanerkendte Sygekasser fastsatte Formues- og Indtægtsgrænser forhøjede og ligeledes at søge de ved Nedsækeringen skabte Forhold for Sygekasserne ændrede i en for Sygekasserne gunstig Retning. Repræsentantskabet gav enstemmigt Tilslutning til Resolutionerne, og det blev paalagt Forretningsudvalget at forelægge Repræsentantskabets Beslutning for Ministeriet og for Rigsdagen.

Idet Forretningsudvalget gør opmærksom paa, at lignende Resolutioner tidligere er blevet vedtaget i flere andre Centralforeninger, skal man tillade sig at bemærke følgende:

Selv om det kan siges, at de forskellige Landes Sygeforsikringer er bygget op paa forskelligt Grundlag, er der dog sikkert eet, hvorom man overalt har haft samme Opfattelse: Sygeforsikringen har i særlig Grad Betydning for de Personer, der ved deres daglige Arbejde skal tjene til deres eget og til deres Families Underhold, og disse Personer skal derfor fortrinsvis have Adgang til at komme ind under Forsikringen. At man her i Landet har haft en saadan Opfattelse, ses bl. a. deraf, at den oprindelige Sygekasselov nævner ubemidlede Arbejdere som de første, der er berettigede til at optages som Medlemmer af Sygekasserne.

Efter at Betingelserne for at kunne være Sygekassemedlemmer er blevet udtrykt derved, at der er fastsat forskellige Formues- og Indtægtsgrænser som Maksimum har det imidlertid stadig vist sig, at Tanken om at give ubemidlede Arbejdere Adgang til at blive Sygekassemedlemmer ikke altid har kunnet gennemføres. Gang paa Gang har Sygekassernes Ledere modtaget Klage over, at nogenlunde vellønnede Arbejdere, der har været saa heldige at have stadigt Arbejde, er blevet kendt uberettigede til at være Medlemmer af Sygekasserne. Det er dette Forhold, der har givet Anledning til de forannævnte Resolutioners Fremkomst, og da Forretningsudvalget anser det for at være i Strid med Sygekasselovens Tanke, at almindelige Arbejdere udelukkes fra at have Medlemsret, skal Forretningsudvalget tillade sig at henstille, at der bliver foretaget en rimelig Forhøjelse af Formue- og Indtægtsgrænserne saaledes, at de omhandlede Personer kan bevare Retten til at være Sygekassemedlemmer.

Med Hensyn til det i Resolutionerne og Repræsentantskabets Beslutning udtalte Ønske at søge de ved Nedsækeringen skabte Forhold ændrede i en for Sygekasserne gunstig Retning skal Forretningsudvalget tillade sig at henvise til den Resolution, der i sin Tid blev overbragt Regering og Rigsdag, da Forslaget om Nedsækering af Sygekassernes Statstilskud var til Behandling. Forretningsudvalget henviste den Gang til de for Sygekasserne særlige Forhold, der medførte, at en almindelig Nedsækering kom til at virke uretfærdigt overfor Sygekasserne. Idet Forretningsudvalget beklager, at der ikke den Gang blev taget Hensyn til de af Sygekasserne paapegede Forhold, skal man tillade sig at henstille, at ogsaa dette Spørgsmaal maa blive taget op til fornyet Overvejelse.

P. F. V.

Ærbødigst

Jens Kr. Møller.